

SĂGETILE ASCUȚITE ALE LUI MESIA

„Săgețile Tale sunt ascuțite; sub tine vor cădea popoare și săgețile tale vor străpunge inima vrăjmașilor împăratului.” — Psalmul 45:5

ADESEORI aflăm că tocmai poporul care iubește limbajul figurativ și simbolic este acela care, cu o ciudată și nespusă răutate, când ajunge la Biblie, este dispus să ia textul în mod literal, nevoind să ia în seamă frumoasele ilustrații cu care abundă. Atât de mult persistă acest obicei încât chiar și atunci când se are în considerare cartea simbolurilor, Apocalipsa, ei sunt dispuși a-i lua declarațiile ei literal — cu toate că chiar în introducerea ei se face o declarație că Domnul nostru a trimis-o și a făcut-o cunoscut — a făcut semne sau lucrurile care se vor petrece în scurtă vreme. Noi nu ne vom sili să scoatem din Scripturi o astfel de interpretare ca prin aceasta să ignorăm semnificația adevărată, făcându-o să spună tocmai opusul la ceea ce înseamnă, precum sunt dispuși s-o facă unii oameni; noi îndemnăm numai ca limbajul simbolic, metaforic și hiperbolic să fie redat întocmai în sensul adevărat, așa cum am fi dispuși să facem când ar fi vorba de unele tipuri și simboluri folosite în legătură cu afacerile vieții noastre zilnice. De sigur, nimeni n-ar putea pretinde că aceasta ar fi o părere nerezonabilă.

Când niște prieteni ne spun că anumite cuvinte îi taie la inimă, sau că anumite întâmplări le-au frânt inimile, ei se folosesc numai de niște metafore întocmai după cum le folosesc și Scripturile. (Fapte 2:37; Isaia 61:1; Luca 4:18) Și tot așa când privim textul nostru, noi nu ne gândim la niște săgeți literale care să fie aruncate de către Mesia, și nici că aceste săgeți vor face ca omenirea să cadă înaintea Lui cu aceste săgeți în inimile lor. Într-o altă Scriptură citim: „Își aruncă vorbele lor amare, ca niște săgeți, ca să tragă în ascuns asupra celui nevinovat” (Psalmul 64:3,4). Tot așa și aici, săgețile lui Mesia vreau să reprezinte cuvintele ieșite din gura Sa; însă precum un izvor amar dă apă amară și dintr-un izvor curat iese apa dulce, totașa și săgețile lui Mesia, în loc de cuvinte amare, așa cum le aruncă cei nelegiuți, vor fi cuvinte puternice de adevăr și îndurare. Simbolismul este aproape la fel cu cel din Apocalipsa, unde Mesia este zugrăvit în slava Sa viitoare din Vârsta Mileniului, având în gura Sa o sabie cu care nimicește popoarele. — Apocalipsa 19:15.

Sabia spiritului este Cuvântul lui Dumnezeu. (Efeseni 6:17) Sabia din gura lui Mesia va fi mesajul pe care El îl va trimite: „Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face ce Îmi este plăcut și va împlini lucrul pentru care l-am trimis”. (Isaia 55:11) Domnul nostru Isus a fost însărcinat în calitate de purtător de cuvânt al lui Iehova nu numai ca să răscumpere lumea, ci și ca să o scoată din condiția de păcat, degradare și moarte, și să restabilească, pe cei doritori și ascultători, la tot ce s-a pierdut prin Adam, și a răscumpărat prin Cristos, prin ascultarea Sa și prin jertfa Sa de pe Calvar. Căci „Mielul lui Dumnezeu”, răscumpărătorul nostru, a „suferit moarte pentru fiecare, murind „Cel Drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu”. (Ioan 1:29; Evrei 2:9; 1Petru 3:18). Totuși nu este destul că el pregătește astfel calea pentru aducerea omenirii înapoi la Dumnezeu; nu e destul că dreptatea dumnezească a fost acuma mulțumită în favoarea noastră. Este mai departe necesar ca Răscumpărătorul să dea sprijinul cerut celor răscumparați, pentru a fi eliberați din lanțurile ignoranței și a superstiției, ale păcatului și a morții, în libertatea fiilor lui Dumnezeu.

„Acum suntem fii ai lui Dumnezeu”

Această eliberare a omenirii, potrivit scopului dumnezeesc, se împarte în două părți: Avem mai întâi o clasă specială care este flămândă și însetată după dreptate și care nu este în armonie cu păcatul, care fiind binecuvântată în cursul Veacului Evanghelic prin aprecierea veștilor bune ale iubirii lui Dumnezeu și a harului în Cristos. Clasa aceasta este tratată prin credință, și cuprinde numai pe acei membri ai neamului omenesc care au urechi de auzit ale credinței — „cel ce are urechi, să audă”; pentru că „fără credință e cu neputință a plăcea lui Dumnezeu”. Această mică companie din neamul omenesc, dispusă să umble cu ajutorul Mântuitorului prin credință și nu prin vedere, primește acuma un adevăr special în școala lui Cristos, și o încercare specială în ceea ce privește credincioșia lor față de dreptate, înainte de binecuvântarea și încercarea lumii. Cei credincioși din aceștia se vor fi schimbați la sfârșitul Veacului Evanghelic, luând parte la prima înviere, de la natura omenească la „natura divină”, și vor fi făcuți părtași împreună cu Mântuitorul ca „Mireasa” Sa, ca „corpul” Său la marea lucrare de binecuvântare din Veacului Milenar, ridicând lumea din păcat la dreptate, scoțând-o din înjosire și din mânia dumnezească sus, până la desăvârșirea omenească și la viața veșnică în paradisul restabilit pe pământ.

Textul nostru nu privește legăturile Domnului nostru cu Biserica; pentru că noi nu suntem dușmanii săi.

Clasa dușmană va fi tratată astfel după venirea a doua a Domnului nostru. Aceasta se arată în una din pildele Sale, care zice că un om tânăr de neam mare a mers într-o țară îndepărtată ca să-și ia o împărăție pentru

El, și care s-a întors și și-a luat posesia. Înainte de plecare El și-a chemat slugile Sale, și le-a dat polii și talanți, zicând: „Puneți-i în negoț până Mă voi întoarce”. La întoarcere, investit cu maiestatea, puterea și autoritatea unei împărății, El a chemat mai întâi pe servitorii Săi (clasa Bisericii), s-a socotit cu ei, răsplătind pe cei credincioși, spunând: „Bine, rob bunși credincios; ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri, intră în bucuria stăpânului tău” — să ai stăpânirea peste cinci cetăți”(Mat. 25:21). Apoi Împăratul va zice: „Cât despre acei vrăjmași ai mei, care n-au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i încoace și tăiați-i înaintea mea”. (Luca 19:27) Omorârea vrăjmașilor din parabolă corespunde întocmai cu ilustrația din Apocalipsa despre sabia din gura lui Mesia, cu care El va lovi națiunile; și aceasta corespunde de asemenea și cu expresia din textul nostru cu privire la săgețile ascuțite ale lui Mesia, care vor străpunge inimile vrăjmașilor Săi și care vor face ca poporul să cadă înaintea Sa. Nu săgețile literale, și nici o sabie literală, și nici un măcel literal ni se înfățișează aici, ci o mare învingere a Cuvântului lui Dumnezeu asupra tuturor în decursul domniei de o mie de ani, care va urma după a doua venire a Domnului nostru.

Cei ce sunt acum invitați să devie „turma mică”, cei „în adevăr aleși”, „mireasa, soția Mielului”, „Preoțimea împărătească”, „Corpul lui Cristos”, nu sunt doborâți cu sabia din gura Sa. Mai degrabă, ei sunt aceia care prin diferite experiențe ale vieții au devenit acum zdrobiți cu inima, împovărați și apăsați, și care privesc cu credință către Domnul, dorind să aibă ajutorul Său. Mesajul de pe buzele Domnului din timpul prezent nu sunt săgeți și nici săbii pentru cei ce sunt invitați să devină urmașii Săi. Ci dimpotrivă, invitându-i, El zice: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă”! Și iarăși El spune că mesajul Său are ca scop să mângâie pe cei cu inima zdrobită, să dea uleiul bucuriei în locul spiritului întristat. — Isaia 61:3; Matei 11: 28-30.

Apostolul, vorbind în privința aceasta, spune că lui Dumnezeu i-a plăcut să mântuiască pe care cred acum prin nebunia propovăduirii. (1Corinteni 1:21) Aceasta nu spune că Mesajul ar fi nebună; ci din contră, veștile îndurării lui Dumnezeu sunt cele mai alese, cele mai mari și cele mai minunate din câte ar putea să ajungă la urechile omenirii. Mesajul Evangheliei de răsplată a celor ascultători se pare o nebunie pentru lume, pentru că aceasta spune că: „Dacă Dumnezeu are toată puterea, de ce nu impune El poruncile Sale cu putere, și de ce nu trimite El judecăți ca să forțeze omenirea la ascultare în loc ca să trimită mesajul iubirii și invitația spre ascultare?” La aceasta noi răspundem următoarele: Dumnezeu caută acum un popor deosebit; iar după ce va fi adunat pe aceștia special chemați, special aleși și binecuvântați, pe această clasă încercată în mod special după ce va fi preamărit pe aceștia, binecuvântându-i cu marea răsplată a gloriei, cinstei și nemuririi, atunci va fi timpul Său, ca să întrebuițeze puterea, forța.

Mesia va fi cuceritor

Apostolul Pavel, vorbind despre lucrarea lui Cristos în timpul domniei Sale Milenare ce va urma după venirea Sa a doua, zise: „Căci trebuie ca El să împărătească până va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă care va fi nimicit va fi moartea.” Iar „...va veni sfârșitul, când El va da împărăția în mâinile lui Dumnezeu și Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie antagonistă, orice stăpânire și orice putere ... Și când toate Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui care I-a supus toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți”. (1Corinteni 15:24-28) Apostolul aduce în discuție această declarație în argumentul său asupra învierii celor morți. El dovedește că învierea este pentru întreaga omenire, căci „după cum în Adam toți mor, tot așa, în Hristos, toți vor fi făcuți vii”, dar fiecare om la rândul lui. Hristos (cap și trup, Isus și Biserica) este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, (în cursul prezenței Sale la venirea Sa a doua în Mileniu) cei care sunt ai lui Hristos”.

În decursul Veacului Milenar a domniei lui Mesia se va întrebuița putere în loc de propovăduire; căci muștrările Sale vor lovi în inimile vrăjmașilor Săi, și toți vor cădea sub ele. Orice genunchi se va pleca, și toată limba îl va mărturisi. Ferice va fi de lume când Mesia va lua în mâinile Sale marea Sa putere și va domni. Ferice va fi de lume când săgețile Sale ascuțite îi vor străpunge și când judecata Sa va zdrobi ca un ciocan inimile de piatră; pentru că, după cum spun Scripturile, El rănește ca să vindece. (Osea 6:1) Procesul de vindecare se va face în același timp cu cel de rănire și de sfărâmare; pentru că marele Mesia, Cristos și Biserica, nu va fi numai Împărat, numai domnitor, ci va fi și preot în același timp al Mileniului, să vindece, să mângâie, să ierte, și va fi și marele Profet care să instruiască miile de milioane de oameni din rasa lui Adam, care au intrat în moarte în cursul domniei păcatului și a morții, și sub înrâurirea orbitoare a vrăjmașului. Să nu ne mirăm că Scriptura vorbește cuvinte înflăcărate despre această zi glorioasă milenară, când cunoștința Domnului va umplea tot

pământul! Să nu ne mirăm deci că ele zugrăvesc aceasta în mod simbolic ca fiind răsăritul Soarelui dreptății cu vindecare sub aripile sale. — Maleahi 4:2.

„Fii biruitor, suie-te în carul tău de luptă”

Să ne uităm la contextul nostru: primul verset spune că Mesajul se referă la împărat, nu la Domnul, nu la Mesia care așteaptă să fie investit cu puterea Împărăției, ci la acel care va fi fost astfel investit, după ce El va fi luat asupra Sa marea Sa putere, și după ce va fi început domnia dreptății. Ascultă descrierea profetică a Împăratului în frumusețea sa: „Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor. Harul este turnat pe buzele tale”. Aceasta zugrăvește bine starea de umilință a scumpului nostru Învățător, când omul Isus Cristos a demonstrat a fi curat în inimă, și absolut credincios Tatălui, și în privința aceasta mai frumos decât toți copiii oamenilor, care cu toții au fost păcătoși și afară din calea dreptății. Harul de pe buzele Domnului nostru ni se arată prin mesajul pe care El Însuși l-a lăsat. „Niciodată n-a vorbit vreun om ca Omul Acesta”. „Și toți mărturiseau pentru El, se mirau de cuvintele de har care ieșeau din gura Lui”. — Ioan 7:46; Luca 4:22.

Din cauza credinții, din cauza loialității și a harului pe care Domnul l-a demonstrat ca omul Isus Cristos Tatăl L-a înălțat sculându-L dintre morți, la o natură și slavă cu mult mai mare decât cea omenească — la treapta cea mai înaltă, la natura divină și la slava și cinstea și nemurirea ei.

După cum spune profetul, Dumnezeu L-a binecuvântat pentru totdeauna. (Psalmul 45:2) Înălțarea Sa este veșnică; cu mult deasupra îngerilor, deasupra domniilor și puterilor, și deasupra fiecărui nume care a fost numit vreodată. Încercarea și înălțarea Domnului nostru a fost urmată de invitația și încercarea „micii turme”, chemați să moștenească împreună cu El Împărăția Sa; și în scurtă vreme aceștia vor fi schimbați în cea dintâi înviere, pentru ca ei să poată avea parte de glorioasa Sa lucrare în Împărăția Milenară.

Atunci timpul fiind venit pentru stabilirea Împărăției, Mesia, Capul și Trupul, va lua asupra Sa marea putere, și domnia Sa milenară va începe. Aceasta este înfățișat în versetele 3 și 4: „Războinic viteaz, încinge-ți sabia la coapsă, — măreția Ta și splendoarea Ta. Și cu o splendoare tot mai mare, înaintează cu carul Tău, apără adevărul, blândețea și dreptatea”. Ce ilustrație nobilă a cunoștinței dumnezeiești este aceasta care arată ivirea lui Mesia la timpul potrivit pentru legarea lui Satan și eliberarea tuturor robilor din păcat și din moarte — nu numai aceluia ce nu s-au coborât în mormânt, ci și aceluia care se află în marea închisoare a morții, în groapă! Mesia nu va domni în lume pentru apăsare, și nici pentru înrobirea popoarelor. Dimpotrivă, puterea Împărăției Sale se va exercita în folosul adevărului, blândeței și dreptății. Totuși aceasta arată în mod sigur o domnie de putere, o domnie cu totul deosebită de împărăția de astăzi, și de chemarea evanghelică la dreptate.

Noi citim în altă parte că „judecățile (adică tratamentul cu dreptate al) Domnului se vor întinde peste tot pământul”. Cu alte cuvinte, puterea exercitată de El în folosul adevărului, a blândeței și a dreptății va însemna împotrivirea Sa puternică contra grșelii, a mândriei și a oricărei nelegiuiri și oricărei nedreptăți. Omul nu va mai fi invitat să se lase de păcat. Judecățile, pedepsele pentru faptele rele, se vor aplica îndată și aspru. Lumea surdă la Mesajul Domnului, oarbă la bunătatea Sa, afară din calea cea dreaptă și degradată prin păcat, va învăța dreptatea într-un alt mod — făcându-se ca ea să sufere o judecată, o osândă pentru orice faptă rea, pentru orice cuvânt rău. Și la sfârșitul Veacului Milenar încercarea va deveni atât de aspră, încât chiar numai nutrirea favorabilă a unui gând necredincios, cu privire la cel Atotputernic și la conducerea dreptății Sale, va duce la moartea a doua.

Noi nu ne gândim să spunem că Mileniul va fi pe de-a întregul un timp de pace, de bucurie și de binecuvântare. El va fi așa în tot timpul pentru toți cei ce iubesc dreptatea și urăsc nelegiuirea, și care stau în armonie cu Domnul; însă indignarea Domnului, toată aprinderea mâniei Sale, se va îndrepta cu putere chiar de la începutul Veacului Milenar împotriva tuturor nedreptăților, împotriva nelegiuirii, împotriva înșelătoriei, cu scopul ca acestea să fie înlăturate cu desăvârșire, să fie complet șterse, complet dezrădăcinate, pentru ca astfel omenirea să poată fi cu adevărat și în mod absolut binecuvântată. Aceasta este în armonie cu ceea ce versetul al 4-lea din Psalmul nostru spune: „Și mâna (puterea) Ta cea dreaptă va învăța pe alții lucruri înfricoșătoare”, lucruri pentru veșnicie pentru mulți, lucruri care vor fi cele folositoare pentru neamul omenesc luat la un loc, lecții care vor fi îngrozitoare pentru omenire în unele privințe la începutul domniei. Pentru că trebuie să se aibă în vedere că Scripturile spun pretutindeni că Împărăția Milenară, cu toate că este o domnie de pace, de dreptate și de iubire, va începe cu un timp de strâmtorare așa cum n-a fost de când sunt popoarele, prin care strâmtorare instituțiile prezente vor fi răsturnate fiind cu totul nedrepte, nedesăvârșite și așezate pe temeliile egoismului, potrivnice cu legea iubirii, care va ajunge să domnească spre folosul tuturor. Acesta este același gând care este adus în atenția noastră în legătură cu ilustrațiasimbolică din Apocalipsa. Acolo se spune că sabia din gura lui

Mesia va nimici popoarele; și noi am spus că El va domni peste popoare cu un toiag de fier, și că ele se vor sfărâma în bucăți ca niște vase de lut. — Apocalipsa 2:26-28.

Totuși noi trebuie să facem deosebire între popoarele care vor fi înfrânte — sistemele mari de egoismul ce va cădea pentru ca să nu se mai scoale — și popoarele, în inimile cărora vor intra Cuvintele Domnului și care se va proșterne înaintea Lui. Ei vor cunoaște că sunt păcătoși și că muștrările Sale sunt drepte și că judecățile Sale asupra sistemelor greșite și nelegiuite sunt adevărate și totodată bune. Ei vor cădea cu fața la pământ înaintea Lui; ei vor recunoaște puterea dumnezească și dreapta ei stăpânire asupra treburilor omenești, tot genunchiul se va pleca și toată limba îl va mărturisi. După cum spune apostolul Petru cu referire la timpul acesta: „Și oricine nu va sculta (supune) de Prorocul acela, va fi nimicit din mijlocul poporului”. — Fapte 3:23.

Ilustrația venirii timpului de strâmtorare și a epocii glorioase de binecuvântare care va urma, este zugrăvită prin cuvintele profetului Țefania (3:8), prin care Domnul zice: „De aceea așteptați numai, zice Domnul, până în ziua când Mă voi scula la pradă: căci am hotărât să strâng popoarele, să adun împărățiile, ca să-mi vărs indignarea peste ele, toată aprinderea mâniei Mele; căci tot pământul (așezământul social) va fi mistuit de focul geloziei Mele”. Atât de groaznic va fi timpul de strâmtorare, atât de întinsă va fi răsturnarea instituțiilor prezente, încât Domnul ilustrează simbolic aceasta ca un foc ce arde totu din ordinea socială prezentă.

Însă acesta nu este un foc literal, și acesta nu va arde și nu va nimici omenirea, ci o va pregăti pentru o binecuvântare mai mare, după cum se arată în declarația următoare a profetului: „Atunci voi da popoarelor buze curate (în contrast cu mesajul încurcat ce se propagă acum de diferitele secte ale creștinătății — de Babilon) ca toți să cheme numele Domnului, și să-i slujească într-un gând”. Ei nu vor avea nume de secte și de partide, de păgâni sau creștini. Toți vor chema numele Domnului, și toți îl vor recunoaște pe El ca pe marele Învățător; pentru că Domnul va fi Rege asupra întregului pământ în ziua aceea. (Zaharia 14:2) Și Împărăția de sub tot cerul se va da poporului sfinților celui Preînalt. -- Daniel 7:27.

„Gura Sa este dulce de tot”

În contrast cu cuvintele aspre de muștrare ce se vor da lumii, și de care oamenii vor avea nevoie, și care le vor fi cele mai prielnice, noi avem cuvintele pline de har ale Învățătorului din timpul prezent, care vorbesc către toți cei ce au urechi de auzit. Mesajul Său este înfățișat ca unul ce pansează inimile zdrobite, și ce dă ulei și vin de îmborsărire, de bucurie, de pace și de mângâiere. Ce minune deci când noi știm să apreciem cuvintele: „Ferice de urechile voastre căci ele aud”. Nu numai că noi am auzit mesajul Domnului nostru Isus, mesajul iubirii Sale pentru noi, și că El s-a dat preț de răscumpărare pentru mântuirea noastră, dar noi L-am auzit pe Tatăl zicând, că El ne-a vorbit pace nouă prin Isus Cristos, Domnul nostru. El ne-a mai spus: „Însuși Tatăl vă iubește”.

Ascultându-L, noi n-am auzit numai mesajul iubirii lui Dumnezeu și a harului Său pentru neamul nostru omenesc, și cum s-a prevăzut un preț de răscumpărare, în urma căruia s-a făcut o pregătire pentru binecuvântarea lumii întregi, ci noi învățăm să cunoaștem cum ne putem însuși prin credință acum această binecuvântare, înainte de aplicarea ei în mod general, și că, fiind îndreptați prin credință, noi putem avea pace cu Dumnezeu. Și mai departe, după ce am fost astfel primiți, noi am auzit glasul Învățătorului invitându-ne să ne facem ucenicii Săi, să călcăm pe urmele Sale, să participăm acum cu El la crucea și jerfa Sa, și în curând la coroana.

Da, în adevăr El a adus viață și nemurire, ca acestea să strălucească prin Evanghelie, — viață veșnică, viață pe care acum o vedem că poate fi ajunsă de toate familiile pământului, și nemurire ce poate fi dobândită de acei ce astăzi au urechi ale credinței și dorința din inimă să calce pe urmele Mântuitorului lor.

„Cuvinte minunate de viață”

Caracterul Aceluia ce se suie în carul de luptă ca biruitor al lumii, ne asigură despre tratamentul Său față de cei ce vor cădea înaintea Sa, și care vor primi domnia și legea Sa cea dreaptă. Cel ce i-a iubit pe ei atât de mult, încât și-a dat chiar viața ca preț de răscumpărare pentru ei, își așează domnia Sa nu pentru nimicirea ci pentru binecuvântarea și ridicarea lor, și pentru răul adevăraților lor vrăjmași. Toate slăbiciunile și degradările stărilor decăzute sunt vrăjmașii noștri, dacă iubim dreptatea; și noi suntem bucuroși să avem cooperarea Domnului nostru pentru o luptă bună împotriva acestora. Și așa se vor bucura toți cei drepiți din Vârsta Milenară de ajutorul pe care El Îl va da lor. Și Biserica din această Vârsta Evanghelică, care câștigând acum exoeriențe prin încercări și disciplină, vor fi potriviți și pregătiți de asemenea pentru a lucra împreună cu Mântuitorul și Împăratul ei la lucrarea de binecuvântare a neamului omenesc, instruindu-i pe oameni căile Domnului, și arătându-le calea ce duce în sus spre sfințenie, la a cărei sfârșit, prin stăruință, ei pot dobândi viață veșnică.

Să continuăm deci, iubiți prieteni, să ne rugăm pentru această Împărăție a lui Mesia, când săgețile Sale ascuțite vor pătrunde în multe inimi, și vor face ca mulțimile să cadă sub El, să creadă în El și să-L adore. Să continuăm să ne rugăm: „Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ”. Da, să ne bucurăm că în îndeplinirea planului lui Dumnezeu, toți cei ce nu se bucură să cunoască dreptatea și să o iubească, și să urască nelegiuirea, vor fi nimicți cu desăvârșire, așa că Dumnezeu va avea în cele din urmă un univers curat.

El vine! întreg pământul să-L slăvească!

Cărarea ce a călcat-o aici pe pământ,

Duce în Împărăția cea cerească,

Ce-i viață de viață, a Tatălui Cuvânt.

(Predicile Pastorului Russell, pag 50)